

ДИСКРИМИНАЦИЯ НА ХОРАТА С УВРЕЖДАНИЯ И СТАНДАРТИТЕ НА ЧЛ. 12 ОТ КОНВЕНЦИЯТА ЗА ПРАВАТА НА ХОРАТА С УВРЕЖДАНИЯ НА ООН

Михаела Клечерова,
докторант по Наказателно процесуално право,
катедра „Публичноправни науки и публичен мениджмънт“,
Правно-исторически факултет,
ЮЗУ „Неофит Рилски“ – Благоевград,
mihaela_klecherova@abv.bg

Резюме

Настоящата статия има за цел да представи достиженията на Конвенцията за правата на хората с увреждания и възможностите, които тя признава на всички хора с интелектуални затруднения и психично-здравни проблеми. В същото време се анализира българското законодателство, уреждащо поставянето под запрещение и ограниченията, които то поставя пред хората с увреждания. Националният законодател е изправен пред предизвикателството да се справи с прилагането на новите стандарти, които чл.12 от Конвенцията за правата на хората с увреждания, въвежда. Статията има за цел да провокира законодателя да приведе българското законодателство в съответствие с Конвенцията, която по силата на Конституцията на Република България има предимство при колизия с норми на вътрешното право, но българските съдебни органи не се съобразяват с нея.

Ключови думи: хора с увреждания, поставяне под запрещение, Конвенция за правата на хората с увреждания

[Пълен текст](#)

[Summary in EN](#)